

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: Z. P., narozený X,
zastoupený: I. P., narozená X, člen domácnosti,
oba bytem N. S.,
proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR, IČ 00551023, se sídlem Na
Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen **MPSV**),

v řízení o žalobě ze dne 11.3.2020 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13.2.2020 č. j.
MPSV-2020/30856-915 o příspěvek na péči,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 11.3.2020 předanou k poštovní přepravě dne 16.3.2020 a zdejšímu soudu doručenou dne 17.3.2020 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

žalovaného ze dne 13.2.2020 č. j. MPSV-2020/30856-915, jehož kopie byla mimo jiné připojena, z důvodu nesprávného zdůvodnění zamítnutí odvolání, protože posudková komise si rozporuje vlastní závěry s definicemi, kterými v odůvodnění sama argumentuje a ignoruje závěr sociálního pracovníka úřadu práce, který byl pověřen úřadem práce ČR krajská pobočka Karlovy Vary, pracoviště Sokolov (úřad práce). Ze závěru sociální pracovnice prokazatelně vyplývá, že žalobce není schopen těchto bodů: orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, péče o zdraví a péče o domácnost. Jako sporný bod byl uveden výkon fyziologické potřeby, neboť sama posudková komise ve svém zdůvodnění (MSPV 2020/30856 - 915) na straně 4 uvádí: „Za neschopnost výkonu fyziologické potřeby lze pokládat stav, kdy osoba není schopna bez pomoci druhé osoby řádně se vyprázdnit, provést očistu po provedení fyziologické potřeby" Konec citace. Tuto skutečnost potvrzuje v dalším textu na stejné straně cituji: „odvolatel je schopen se očistit, i když často nedostatečně...." Konec citace. Tedy z obsahu textu posudková komise nejdříve argumentuje, že za neschopnost výkonu fyziologické potřeby lze pokládat stav, kdy osoba není schopna se bez pomoci očistit, aby si své tvrzení v dalším textu sama vyvrátila potvrzením, že odvolatel se často nedostatečně očistí po výkonu fyziologické potřeby. Tento fakt potvrzuje i sama sociální pracovnice ve své zprávě na straně 5: „Hygiena je však někdy nedostačující (špinavé prádlo)".

Dále bylo uvedeno: Jak přesně zákon 108/2006 Sb. vymezuje pojem „očista po výkonu fyziologické potřeby"? Je nějaký přesný počet špinavého prádla pro uplatnění/zamítnutí nároku na změnu stupně závislosti dle § 8 zákona 108/2006 Sb.? Je někde zákonem stanovena míra zašpinění prádla? Jestli se v § 9 zákona 108/2006 Sb. posuzuje stav soběstačnosti podle jasně stanoveného okruhu životních potřeb, tak by měl ve stejném zákoně být přesně definován popis předmětné očisty. Jestli takový popis v zákoně definován není, nelze v takovém případě brát závěr posudkové komise v tomto konkrétním bodě jako legitimní a vlastně v souladu s platnými právními předpisy jako legální. Leda by tento popis byl stanoven jiným právním předpisem. Závěrem bylo uvedeno, že i kdyby soud nakonec uznal argument posudkové komise v bodě 8 jako oprávněný, nelze ignorovat zprávu sociální pracovnice, která v devíti bodech prokazatelně potvrdila neschopnost žalobce, čímž je pořad splněn § 8 odst 2 zákona 108/2006 - žadatel není schopen minimálně sedmi bodů.

2. **Napadeným rozhodnutím ze dne 13.2.2020 č. j. MPSV-2020/30856-915** bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Karlových Varech (dále jen **ÚP**) ze dne 16.7.2019 č.j. 55593/2019/SOK, kterým rozhodl poskytovat příspěvek na péči ve výši 4 400 Kč měsíčně od dubna 2019. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že ÚP zahájil dne 25.4.2019 se žalobcem správní řízení z moci úřední ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči z důvodu konce platnosti lékařského posudku (platnost do 31.3.2019). ÚP provedl v přirozeném prostředí žalobce dne 23.5.2019 sociální šetření, ze kterého byl sepsán záznam a následně požádal Okresní správu sociálního zabezpečení Karlovy Vary, Lékařskou posudkovou službu (dále jen **OSSZ**), o posouzení stupně závislosti žalobce na pomoci jiné fyzické osoby. Dle posudku o zdravotním stavu - posouzení stupně závislosti osoby OSSZ ze dne 24.6.2019 jde o osobu starší 18 let věku, která se podle ustanovení § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon**), považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost), neboť z důvodu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby (datum vzniku: 1.4.2019, platnost: trvale). Dle OSSZ žalobce nezvládá celkem 6 základních životních potřeb: orientace, komunikace, oblékání a obouvání, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Poté ÚP vydal rozhodnutí č. j. 55593/2019/SOK, ze dne 16.7.2019, kterým rozhodl poskytovat příspěvek na péči ve výši 4 400 Kč měsíčně od dubna 2019; proti tomuto rozhodnutí podal žalobce (zmocněnec) v zákonné lhůtě odvolání.

Žalovaný jako odvolací orgán požádal Posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, Oddělení výkonu posudkové služby Plzeň (dále jen **komise** či **PK MPSV**), o posouzení stupně závislosti žalobce. PK MPSV na svém jednání dne 24.1.2020 posoudila zdravotní stav (stupeň závislosti) žalobce a ve svém posudku konstatovala zcela shodný závěr s posudkem OSSZ (viz shora) ohledně stupně závislosti, data vzniku i doby platnosti. Komise ve svém posudkovém zhodnocení také konstatovala, že dle doložené zdravotní dokumentace byl u žalobce zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav; je léčený pro poruchu autistického spektra, potvrzenou psychologickým vyšetřením; celou dobu léčení dominují problémy především v sociálních kontaktech a v komunikaci. Typicky pro tuto nemoc potřebuje mít dopředu jasno, co se bude dít, mít svůj jasný harmonogram, je zde vidět jeho odpor k jakékoli změně. Na tyto situace, které nemá pod kontrolou, reaguje afektivním raptem, opakovaně řešené zásahem policie. Sám od sebe kontakt neiniciuje, je stydlivý, závislý na matce, ale intelekt je bez alterace. Komise se také vyjádřila k odvolacím námitkám žalobce, ale neuznala je důvodnými, když schopnost uvařit si teplé jídlo a nápoj se hodnotí v rámci základní životní potřeby péče o domácnost a nelze tedy tuto aktivitu zohledňovat při hodnocení základní životní potřeby stravování. Stejně tak to, že žalobce nejí druhý den stejné jídlo nebo že střídá stále jen dvě stejná jídla, není důvodem k neschopnosti základní životní potřeby stravování. Toto spadá spíše do oblasti základní životní potřeby orientace, která mu ale přiznána je, stejně jako péče o domácnost. Za schopnost zvládnout tělesnou hygienu se považuje stav, kdy osoba je schopna použít hygienické zařízení, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, česat se, provádět ústní hygienu, holit se. K neschopnosti zvládat tělesnou hygienu může dojít např. při anatomické nebo funkční ztrátě dominantní horní končetiny nebo podstatného omezení funkce obou horních končetin různé etiologie, při anatomické či funkční ztrátě jedné nebo obou dolních končetin nebo jejich podstatném funkčním omezení. Dále k této neschopnosti může vést praktická a úplná nevidomost obou očí a různá těžká psychická postižení s těžce narušenými stereotypy v oblasti tělesné hygieny. Za neschopnost tělesné hygieny se nepovažuje preventivní přítomnost druhé osoby z důvodu posílení jistoty. Pokud nezvládnutí základní životní potřeby není z důvodů dlouhodobého nepříznivého zdravotního stavu, ale např. z důvodů neznalosti, nezkušenosti, pohodlnosti či nechtění jí zvládnout, nelze její nezvládnutí uznat. V tomto případě PK MPSV vycházela z posudků, předchozích vyšetření a rozhodnutí, kde byla tato základní životní potřeba uznána opakovaně jako zvládnutá. Stejně tak v žádných psychiatrických vyšetřeních toto není uváděno, a protože se v tomto případě nedá předpokládat, že došlo ke zhoršení zdravotního stavu, není uznána ani nyní. Podobné rozhodnutí platí i pro výkon fyziologické potřeby. Za neschopnost výkonu fyziologické potřeby lze pokládat stav, kdy osoba není schopna bez pomoci druhé osoby řádně se vyprázdnit, provést očistu po provedení fyziologické potřeby, vyhledat WC nebo ho

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

vyhledat včas a používat potřebné pomůcky (absorpční/stomické/cévky/klysmo). Při hodnocení schopnosti/neschopnosti zvládat výkon fyziologické potřeby se nebere v úvahu manipulace s oblečením (ta je součástí hodnocení základní životní potřeby oblékání a obouvání). V odvolání se uvádí, že žalobce „toaletu užívá sám, používá ji vsedě. Není schopen vykonat potřebu někde venku, vždy se musí najít toaleta. Je mu odporné, že by si musel držet pohlavní orgán a tak vykonat potřebu. Slipy mívá často znečištěné.“ Z tohoto tvrzení je patrné, že žalobce je schopný se sám vyprázdnit, poznat, kdy je nutné provést výkon fyziologické potřeby, očistit se, i když často nedostatečně. V žádné zprávě není uváděno, že by neudržel stolicí, stejně tak zde není uváděno užívání pomůcek pro inkontinenci. PK MPSV zde upozornila i na to, že intelekt žalobce je bez alterace (neporušený intelekt). Komise také uvedla, že je v souladu se sociálním šetřením ze dne 23.5.2019. Dle PK MPSV žalobce není schopen pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav zvládat podle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **vyhláška**), těchto 6 základních životních potřeb a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby: orientace, komunikace, oblékání a obouvání, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost.

Dále žalovaný citoval znění § 7 odst. 1 a 2, § 9 odst. 1, 4 a 5 zákona (strana 5) a závěrem uvedl, že přezkoumal soulad odvoláním napadeného rozhodnutí spolu s předcházejícím řízením včetně rozsahu námitek uvedených v odvolání a také vyjádřil, že PK MPSV při posouzení zdravotního stavu žalobce vycházela z úplné a dostatečné zdravotní dokumentace, z provedeného sociálního šetření, a že byly zjištěny všechny zdravotní skutečnosti potřebné pro spolehlivý posudkový závěr, dostatečný pro vyhodnocení funkčního dopadu nepříznivého zdravotního stavu žalobce na schopnost zvládat základní životní potřeby pro nárok na příspěvek na péči. Proto shledal odvolání jako nedůvodné a rozhodnutí ÚP potvrdil.

3. **Žalovaný ve svém obsáhlém vyjádření k žalobě dne 27.4.2020** vyjádřil s odkazem na posudek PK MPSV, že žalobci bylo tedy řádně vysvětleno, co je považováno za samostatné zvládání základní životní potřeby stravování a jeho námitky týkající se této potřeby, náleží do ne/zvládání jiných základních životních potřeb, při jejichž zhodnocení byly ostatně zohledněny a vypořádány. Rovněž neuznání samostatného nezvládání základní životní potřeby tělesná hygiena bylo žalobci řádně odůvodněno a vysvětleno, stejně jako ohledně základní životní potřeby, výkon fyziologické potřeby. Žalovaný považoval za důležité konstatovat, že žalobce je osobou narozenou v roce 1996, tedy osobou ve věku 23 let, u níž je základní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu dětský autismus středně funkční s agresivními raptý. Žalobci byl v minulosti přiznán I. stupeň příspěvku na péči (lehká závislost) z důvodu nezvládání základních životních potřeb orientace, péče o zdraví a osobní aktivity. Dále je od 1.2.2014, tehdy jakožto osoba mladší 18 let věku, považován za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby se stupni II (středně těžká závislost). Jako osoba starší 18 let věku byl nadále považován (datum platnosti posudku od 12.12.2014) za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby se stupni II (středně těžká závislost), a to z důvodu samostatného nezvládání základních životních potřeb - orientace, komunikace, oblékání a obouvání, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Při posouzení k datu 12.12.2014 byly tedy vyhodnoceny jakožto samostatně nezvládané ze strany žalobce stejné základní životní potřeby, jako při posouzení ke dni

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

1.4.2019, přitom z uvedené lékařské dokumentace ani z posudku PK MPSV přitom nevyplývá žádné objektivní zhoršení stavu žalobce. Výsledkem posouzení PK MPSV je odborný posudek, který je pro správní orgán stěžejním důkazem, na který je správní orgán při nedostatku odborné erudice odkázán. Dále bylo uvedeno, že rozhodnutí žalovaného je v souladu s hmotným i procesním právem a správní řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno toto rozhodnutí zrušit. Závěrem žalovaný navrhl, aby žaloba v plném rozsahu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. byla zamítnuta jako nedůvodná a souhlasil s tím, aby bylo rozhodnuto o věci samé bez nařízení jednání.

4. Ze zasláního **správního spisu vedeného žalovaným** v této věci vyplývá, že obsahu spisu odpovídají skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí ze dne 13.2.2020, které dle doručky bylo zmocněnci žalobce doručeno dne 20.2.2020, tak i skutečnosti uvedené ve vyjádření žalovaného ze dne 27.4.2020.
5. Z vyžádaného **posudkového spisu** vedeného ohledně žalobce na OSSZ Sokolov vyplývá, že jsou v něm založena veškerá posouzení zdravotního stavu žalobce ohledně dávek, o nichž se rozhoduje na základě posouzení zdravotního stavu posudkovými lékaři či PK MPSV od roku 2012 do současné doby (příspěvek na péči, příspěvek na mobilitu, průkaz osoby se zdravotním postižením, invalidní důchod).
6. V **podání dne 17.5.2020** žalobce sdělil, že souhlasí s tím, aby soud rozhodl bez nařízení jednání. Následně v **dalším podání dne 31.5.2020** žalobce (prostřednictvím zmocněnce) vyjádřil stejný názor jako v žalobě ohledně nezvládání základních životních potřeb stravování, tělesné hygieny a výkonu fyziologické potřeby. Dále bylo uvedeno, že není snadné se o syna starat, je to naopak velmi těžké až vyčerpávající, ale jen ona jako matka je schopna ho milovat a nějakým způsobem jeho chování tolerovat a snášet a donekonečna o něj pečovat, byť si je vědoma toho, že to nikdy on sám nedocení. Ale je tu naše lidská, sociální a solidární společnost, a stát, který by měl toto její konání ocenit a pomoci jí finančně, aby mohla o syna pečovat. Ohodnotit toto synovo chování pouze druhým stupněm příspěvku na péči, který činí 4 400 Kč měsíčně, považuje za hrubě nedostatečné, politováníhodné a nemůže se s tím smířit, a proto se mj. obrátila na soud; žádá o uznání výše uvedených bodů.
7. Dle **§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb.**, soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**) soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**). Dle **§ 78 odst. 7 s.ř.s.** soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle **§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.** ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání dle **§ 51 odst. 1 s.ř.s.**, jelikož žalobce ani žalovaný nařízení jednání nepožadovali.
8. Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v **§ 7 zákona** ve znění platném k rozhodnému datu, když dle **odst. 1** se příspěvek na péči (dále jen **příspěvek**) poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Tímto příspěvkem se stát podílí na

zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob. Náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu.

9. Dle **§ 8 odst. 2 zákona** se osoba starší 18 let věku považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve
- a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,
  - b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,
  - c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,
  - d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,
- a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.
10. Vymezení schopností zvládat základní životní potřeby je uvedeno v **příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb.**, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen Příloha č. 1 vyhlášky):
- a) **Mobilita.**
  - b) **Orientace.**
  - c) **Komunikace.**
  - d) **Stravování:** Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna
    1. vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny,
    2. nalít nápoj,
    3. rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji,
    4. najíst se a napít,
    5. dodržovat stanovený dietní režim,
    6. konzumovat stravu v obvyklém denním režimu,
    7. přemístit nápoj a stravu na místo konzumace.
  - e) **Oblékání a obouvání.**
  - f) **Tělesná hygiena.**

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

    1. použít hygienické zařízení,
    2. dodržovat tělesnou hygienu, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla,
    3. provádět celkovou hygienu,
    4. česat se, provádět ústní hygienu, holit se.
  - g) **Výkon fyziologické potřeby:** Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna
    1. včas používat WC,
    2. zaujmout vhodnou polohu,
    3. vyprázdnit se,
    4. provést očistu,
    5. používat hygienické pomůcky.
  - h) **Péče o zdraví.**
  - i) **Osobní aktivity.**

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

j) Péče o domácnost.

11. Podle § 11 odst. 2 zákona výše příspěvku na péči pro osoby starší 18 let činí za kalendářní měsíc 880 Kč, jde-li o stupeň I (lehká závislost), 4 400 Kč, jde-li o stupeň II (středně těžká závislost), 8 800 Kč, jde-li o stupeň III (těžká závislost) a 13 200 Kč, jde-li o stupeň IV (úplná závislost).
12. V dané věci se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného. Soud pak shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 11.3.2020 nesplňuje podmínky pro jeho zrušení zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nevyžaduje zásadní doplnění. Rovněž se žalovaný vypořádal na podkladě posudku PK MPSV ze dne 24.1.2020 se všemi námitkami žalobce v potřebném rozsahu, přičemž žádnou z nich neuznal důvodnou. Ani soud neshledal žádnou z uplatněných žalobních námitek důvodnou, jelikož žalobce, na němž spočívá důkazní břemeno, neprokázal žádné závažné důvody, kvůli nimž není schopen kromě uznaných nezvládaných šesti nezvládat ještě další jím namítané základní životní potřeby (stravování, tělesná hygiena a výkon fyziologické potřeby), tedy neprokázal, že nezvládá sedm nebo osm, případně devět nebo deset základních životních potřeb, aby mu mohl být zvýšen příspěvek na péči na stupeň III či IV, byť je přesvědčen o opaku.
13. Z vypracovaného posudku PK MPSV ze dne 24.1.2020 je zcela zřejmé, že bylo postupováno v souladu s příslušnou Přílohou č. 1 vyhlášky, kdy způsob hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby je upraven v § 1 až § 2c) této vyhlášky. Neznamená totiž, že pokud není vyhověno žalobci, u něhož byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, ohledně jím požadované výše příspěvku na péči, že takové rozhodnutí správního orgánu je nesprávné a v rozporu s příslušnými předpisy. Posouzení zdravotního stavu ve vztahu ke zvládání či nezvládání základních životních potřeb je svěřeno právním předpisem posudkovým lékařům OSSZ a PK MPSV, tudíž jimi vypracované posudky jsou podkladovým rozhodnutím pro rozhodnutí příslušného správního orgánu (ÚP a MPSV). Rozhodující je totiž posouzení zdravotního stavu posudkovými lékaři i komisí na základě předložených lékařských zpráv ošetřujících lékařů žadatelů s přihlédnutím k výsledku sociálního šetření provedeného sociálním pracovníkem, který však nehodnotí obsah lékařských zpráv ani zdravotní stav dotyčné osoby, ale vychází z údajů sdělených žadatelem o příspěvek, v této věci potřebné údaje byly sděleny matkou žalobce, tj. pečující osobou, když ze zápisu Informace ze záznamu ze sociálního šetření ze dne 23.5.2019 nevyplývá, že by byl přítomen i žalobce (v části Osoby účastníci se šetření je uveden pouze jeden podpis a to zřejmě podpis matky žalobce (viz podpis na založených doručenkách i na žalobě).
14. Dle názoru soudu je napadené rozhodnutí žalovaného plně v souladu s § 68 správního řádu (náležitosti rozhodnutí), kdy v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, což napadené rozhodnutí obsahuje. Soud na tomto místě zdůrazňuje, že shledal posudek PK MPSV zcela objektivním, úplným, vnitřně

konzistentním a rovněž podloženým relevantními lékařskými zprávami, tudíž neshledal žádný důvod k tomu, aby ohledně předmětného posudku vznikly pochybnosti, které by byly způsobitelné pro jeho doplnění. Navíc pro soud je rozhodující skutkový a právní stav v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 11.3.2020, a k tomuto datu nebyly soudu předloženy žádné další lékařské zprávy, z nichž by bylo patrné, že došlo ke zhoršení zdravotního stavu žalobce ve vztahu k sebeobsluze. Žalobci však nic nebrání v tom, aby si podal novou žádost o změnu výše příspěvku na péči, došlo-li či dojde-li u něho ke zhoršení zdravotního stavu v tomto směru, což by mělo být podloženo lékařskými zprávami a nikoli pouze subjektivním hodnocením pečující osoby.

15. Soud samozřejmě nezpochybňuje náročnost v podstatě celodenní péče o žalobce, avšak přiznání stupně závislosti je vázáno na posouzení jeho zdravotního stavu oprávněnými posudkovými lékaři OSSZ a posudkovou komisí, jak ostatně uvedeno shora, jelikož ani správní orgány ani soud nemají potřebné medicínské znalosti, a proto je pro ně stěžejním důkazem posudek OSSZ a v odvolacím řízení posudek PK MPSV. Rovněž soud podotýká, že předmětné posudky nejsou žádná literární díla, která by do detailů rozebírala jednotlivosti, ale musí obsahovat nezbytné náležitosti, aby z nich bylo patrné, na základě jakých podkladů a s jakým výsledkem byl zdravotní stav ve vztahu ke zvládání základních životních potřeb pro příspěvek na péči posouzen. V této věci nejprve posudek OSSZ i v odvolacím řízení vypracovaný posudek PK MPSV potřebné požadavky splnily a z jejich závěrů vycházel při vydání rozhodnutí ÚP i žalovaný. V odvolacím řízení je na žalovaném, aby posoudil vypovídající hodnotu posudku, neboť je to on, kdo v odvolacím řízení o nároku na příspěvek na péči rozhoduje. Je proto právem a povinností žalovaného žádat po posudkové komisi doplnění posudku, pokud shledá, že je rozpor mezi výsledkem sociálního šetření a názorem posudkového orgánu v případě, že posudkový orgán neprovedl sám vlastní vyšetření žalobce. V této věci potřeba doplnění posudku PK MPSV nenastala, jelikož zejména ohledně výkonu fyziologické potřeby není rozhodující výsledek očištění se žalobcem po jejím výkonu, i když je často očištění nedostatečné dle matky žalobce, neboť dle příslušné přílohy vyhlášky není stanoveno, že se musí jednat o očištění dostatečné či dokonalé, byť soud chápe, že nedostatečné očištění je nepříjemné pro žalobce i pečující osobu. Rovněž není rozhodující, zda žalobce jí připravený pokrm pouze lžící nikoli příborem a také, zda je schopen se vykoupat ve vaně ve studené nikoli dostatečně teplé vodě, pokud není nad ním dohled.
16. Dle § 1 odst. 4 věta poslední vyhlášky se přijatelným standardem rozumí zvládání základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby. V této věci však nebylo prokázáno z lékařských zpráv, že by v této věci žalobce nezvládal jím požadované další tři základní životní potřeby a ani soud neshledal, že by PK MPSV rozporovala vlastní závěry s definicemi, kterými v odůvodnění sama argumentuje a ignorovala závěr sociálního pracovníka ÚP. Komise dostatečně srozumitelným způsobem vysvětlila, proč nelze uznat předmětné tři základní životní potřeby jako žalobcem nezvládané a pouze připomněla, že je schopen (stravování) se sám napít i najíst, vybrat si ke konzumaci hotový nápoj či potravinu a pokrm naporcovat a přenést; za neschopnost tělesné hygieny se nepovažuje preventivní přítomnost druhé osoby z důvodu posílení jistoty a v žádné zprávě nebylo uváděno, že by neudržel stolicí a nebylo ani uváděno užívání pomůcek pro inkontinenci. Je samozřejmě pochopitelné, že při zjištěném závažném zdravotním postižení žalobce se

snaží zejména jeho matka nepochybně za pomoci celé rodiny vytvářet pro něho co nejlepší životní podmínky, zajistit mu co nejlepší péči, protože i toto kromě lékařské péče má výrazný podíl na stabilizaci jeho zdravotního stavu. Rovněž je ale nezbytné zohlednit skutečnost, že k datu 1.4.2019 se jednalo o osobu, která dosáhla věku více jak 22 let a tudíž je nutno i na něho přenést část péče o vlastní osobu samozřejmě s přihlédnutím k jeho zdravotnímu postižení na rozdíl od doby, kdy byl ještě mladší 18 let a potřeboval nepochybně větší rozsah péče než v současné době.

17. Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem soudu nezbylo, než žalobu zamítnout jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**) a soud v této věci neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou.
18. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.). Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

Plzeň 1. prosince 2020

JUDr. Alena Hocká, v.r.
samosoudkyně